

תענית
פרק ג'

א ב ס ת א ק ב
 ר א צ ש מ ע
 מ ו ש ג ב ל
 א י מ ע מ מ
 ש מ ב
 ל י ל א ל י ל
 ל ו ל ל ו א ל
 ל ש ו מ ע מ
 ו ע ש י ע נ
 ד ו ע א ו ע
 א ל א ח א ת ו
 א ק מ ו ו ס
 ו מ ב ר ע א
 מ ו א
 ו ע ש ב ד א מ א
 מ ו ו ס
 ו מ ב ר ע א
 ו מ א א ז ע
 כ ה מ ב ו ו מ
 ז ד פ א א ז ד
 ו א מ ב ב מ ע
 כ ו ב ע ק ו ק
 ו כ ר ו כ מ מ ע
 מ ש מ מ

תענית
פרק ג'

א ס'ך מעניות אלו האמור, בריביצה ראשונה, אבל צמחיים ששנו מתריעין עליהם מיד. וכן שפסקו גשמיים בין גשם ארבעים יום מתריעין עליהם מיד, מפני שהיא מפת בצתרת.

ב ירדו לאטמיין אבל לא ירדו לאילון, לאילון ולא לאטמיים, זהה ולזה אבל לא לفورות שיחין ומערות, מתריעין עליהם מיד.

ג וכן עיר שלא ירדו עליה גשמיים, דכתיב: "וזה מתריע על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמיטיר, חלקה אחת תפטר וגוז". אומהה העיר מתענה ומתרעת, וכל סביבותיה מתענות ולא מתריעות. רבינו עקיבא אומר: מתריעות ולא מתענות.

ד וכן עיר שיש בה דבר או מפולת, אותה העיר מתענה ומתרעת, וכל סביבותיה מתענות ולא מתריעות. רבינו עקיבא אומר: מתריעות ולא מתענות. איךו דבר? עיר חמוץיה חמיש מאות רגלי, וניצאו ממנה שלשה מותים בשלשה ימים זה אחר זה, הרי זה דבר. פחות מפניך, אין זה דבר.

ה ועל אלו מתריעין בכל מקום: על השידפון ועל הירקון, על הארבה ועל החסיל, ועל חמיה רעה ועל החרב – מתריעין עליהם מפני שהיא מפה מהלכת.

תענית

פרק ג'

מ ש ז מ ל ו ט ע ש כ פ
ט ש ב ו ג מ ע ר ש ז ש ת ב ה ר י א ל ע ש א ע ש
ע א מ ב ע ש ש ג א ג ו ב כ ב ר י א ל ו ל ש ס א א ע ב ו ה ל ח
ע כ צ ש ת ע ב מ ח מ ג מ פ ש ל ל ס ה ה ש א ל א צ ו ו פ ב ש י ה ה ו י
מ ע ע ו ב ו ב ר ש ע ב ש פ ע כ ב ל ג א ב ס ז מ ע ש ע ב כ ה א מ א ש ו א ל כ
ה א ג ב ש ו א ל ב א ל כ ש א א ג ו י י כ ב ר ב ו י ל כ מ א מ א ל כ
ב ש י א ב ו א ל ל כ ש א ע ש כ ה ש א ל א צ ו א ב א ס
ש ל ש ב ש א ח א ג ע ג א מ א ל ש מ א ל כ ש א מ א ו א ל
ר כ ש מ א ע א ו א א ב י א א ו א ו א

ג מעשה שירדו זקנים מירושלים לעיריהם, וגורו פגנית על שנראה כ מלא פגנוור שיקפון באשקלון. ועוד גורו פגנית על שאכלו זקנים שני מינוקות בעבר הירדן. רבי יוסף אומר: לא על שאכלו, אלא על שנראו.

ה על אלו מתריעין בשבת: על עיר שהקיפה גוים או נחר, ועל הספינה המיטרפת בים. רבי יוסף אומר: לעזירה ולא לצתקה. שמעון התימני אומר: אף על הדבר, ולא הוזרו לו חכמים.

ח על כל צרה שלא תבוא על האיבור מתריעין עליהם, חזן מרוב גשים. מעשה שאמרו לו לחוני חמצעל: התפלל שירדו גשים. אמר להם: צאו והכינו תפנוי פסחים בשביל שלא ימוך. התפלל, ולא ירד גשים.

מה עשה? עג עוגה ועמד בתוכה, ואמר לפניו: רבונו של עולם, בניך שמך פגיהם עלי שאני בנו בית לפניה. נשבע אני בשמה הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחת על בניך.

התחלו גשים מנطفין. אמר: לא כ' שאליך, אלא גשמי בורות שיחין ומרתות. התחלו לירד בזעף. אמר: לא כ' שאליך, אלא גשמי רצון, ברכה ונזבה. ירדו כתקנו, עד שיצאו ישראל מירושלים להר הבית מפני הגשים. באו ואמרו לו: כשם שהתפללה עליהם שירדו מירושלים לאביך, כה התפלל שילכו לך. אמר להם: צאו וראו אם גיחית אביך הטועים.

שלח לו שמעון בן שטח: אללא חוני אפה, גוזני עלייך נדי. אבל מה עשה לה, שאפה מתחטא לפני מקום ועושה לך רצונה, בנו שהוא מתחטא על אביו ועושה לך רצונו. ועליך הכתוב אומר: "ישmach אביך ואძק ותגלו יולדתך".

תענית

פרק ג'

ט היו מתענינים וירדו להם גשימים קודם
הנץ החמה, לא ישלימו. לאחר הנץ החמה,
ישלימו. רבי אליעזר אומר: קודם חצות לא
ישלימו, לאחר חצות ישלימו. מששה שאמרו
תענית בלבד, וירדו להם גשימים קודם חצות.
אמר להם רבי טרפזון: אאו ואכלו ושתו ונשוו
יום טוב, ויצאו ואכלו ושתו ועשוו يوم טוב,
ובאו בין העربים וקראי היל האDEL.

תענית
פרק ג'

ק ל ג א ו ל ק
פ ב ל י ל ק ב
ג ר א א ק ת ל
ג ל ח ב מ ש
ט ב ו ל ג ק ת
א ל ב ט א ו ו
י ט ו ו ו ו י ט
ו ב ק ו ו ב ב

◆◆◆